

forskellige Partier, saa at Fejlene i det store og hele ville ophæve hinanden, Partiernes Repræsentation dermed kun i ringe Grad paavirkes af ugyldige Stemmesedler.

Gennem de 2 Afstemninger faar Vælgeren en vidtgaaende Frihed, idet han uden at berøve sit Parti sin Støtte kan stemme paa den af de opstillede Kandidater, der i og for sig tiltaler ham mest.

Forslaget lader Parti-Repræsentationen fremgaa af Lister, paa hvilke Parti-Organisationerne have fastslaaet, i hvad Orden de ønske at sikre deres Medlemmers Valg. Paa disse Lister kan paa en fremskuddt Plads medtages ogsaa Politikere, der søge Valg i en af Valgekredsene, og navnlig vil dette kunne benyttes til at forhindre, at en Mand, som i Politiken har spillet en betydende Rolle, glider ud af Tinget ved at han ikke opnaar Valg i sin Kreds. Ved at optage N. Neergaard paa sin Partiliste kan det moderate Parti saaledes sikre sig, at Neergaard ikke glider ud af Rigsdagen, selv om han faldt ved Valget i Æbeltoft. Faar han Flertal i Æbeltoft, stryges hans Navn paa Partilisten, og en anden rykker op, uden at hans Valg i Æbeltoft hverken forøger eller formindsker det Tal af moderate Venstremænd, der komme ind paa Tinge, idet dette helt afhænger af det Tal, som Partilisterne giver det Ret til, og af dette Tal har Neergaard paa Forhaand, ligesom andre i Kredsene valgte Kandidater, udfyldt een Plads.

Forholdet mellem Kreds- og Suppleringsmandaterne hviler paa en Beregning, bygget over Valget i Aar, efter hvilken den rette Partifordeling vilde være naaet ved at knytte 27 Suppleringsvalg til 90 Kredsvalg.

*Valgnævnen.* Man kunde nu tænke sig, at et Parti vilde søge at luske sig en Plads til ved til Kredsvalg et opstille en Kandidat under Kategorien Løsgænger. For at hindre det, har det under § 29 foreslaaede Valgnævn at afgøre, til hvilken Partigruppe de 90 i Kredsene valgte Medlemmer nærmest bør henregnes (se § 45 Stk. 2). Til Vejledning har Valg-

nævnet for de flestes Vedkommende Kendskab til deres Partistilling fra den sidst forløbne Rigsdagssamling, og tillige ret paalidelige Oplysninger fra Valgkampagnen, hvorfra man vil have Kendskab til, hvilket Parti særligt har støttet en Valgkandidat, der kaldte sig Løsgænger. Da nu Valgnævnet har eet Medlem fra hver Partigruppe, skal et Flertal af Nævnet nok vide at forhindre, at noget Parti gennem en saakaldt Løsgænger skaffer sig et overkomplet Mandat. Det vilde saaledes utvivlsomt have henført Deuntzer til det radikale Venstre, med hvilket Parti han var og er i Valgruppe, ved hvis Stemmer han aldeles overvejende blev valgt, og herimod kan intet indvendes.

At henhøre de ved Kredsvalgene valgte Kandidater til de forskellige Partier, bliver Valgnævnets ene, til Dels paa et Skøn hvilende Opave, medens dets andet ogsaa nærmest skønsmæssige Opgave har til Maal at hindre, at der kommer flere Partilister end de i den givne Situation naturlige; de skal dog ikke kunne afvise Lister fra Partigrupper, der have været konstituerede ved Udgangen af den sidst forløbne Rigsdagssamling. Ved sidste Valg vilde Nævnet saaledes have staaet overfor, udover de forud givne Partigrupper, at lade opstille en Liste for Venstre-reformmænd, der sluttede sig til Ministeriet Neergaards Forsvarsplan.

Nævnets 2 andre Hverv gaa kun ud paa at kontrollere en Beregning.

En Hovedindvending, som hidtil har hindret Omlægning af Valgekredsene, borttager Forslaget, idet en saadan Omlægning vel kan føre til, at den enkelte Kreds kan faa en Repræsentant af anden Farve end hidtil, men ikke til en deraf følgende Forskydning i Partifordelingen, paa hvilken alle Partiernes Vælgere i de omlagte Kredse ville bevare deres Indflydelse ikke blot ubeskaaren, men til Forskel fra nu virksom for alle Vælgerne.

De stedlige Interesser beholde deres Fortaler i Tinget, og en forsvindende Indvending er det, at denne faaer et lidt